

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

OK
294.5

Book No.

J 628

N. L. 38.

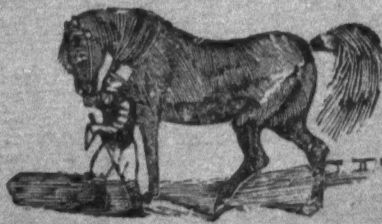
MGIPC—S4—38 LNL/56—22-5-57—50,000.

କରିଲେ - ପାଟଣା

ସେତୁପାଳଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ଶ୍ରୀ ରୋଷୀନାଥ କେନାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ରଚିତ -

ପ୍ରଥମକାର ପ୍ରକାଶିତ ।

Printed by M. Ch. Das.
AT THE MANOMOHAN PRESS.
4B, CROUCH LANE,
CALCUTTA.
1923.

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ / ୩

ପାଞ୍ଚପଇସା ମାତ୍ର ।

କରିଲେ - ପାଟଣା

ସେତ୍ରପାଳଙ୍କ ଜଣାଣ ।

(ବିଜନା ସଙ୍ଗୀତ)

(ରଞ୍ଜିତ ଚୋରାଶିଳା, ଶ୍ୟାମ କି ବଞ୍ଚିଲ ଗୋ ଜେମାଲେଇ ବଢ଼େ)

ଦେଖୁ ଦେଖୁ କାଲ, କରୁଛି ବିଚାର ହେ ସେଷପାଳ । ପଦ ।

ଅଥାଲ ଅଟେ ଏ ସଂସାର ବାରିଧି

ଭୁବୁ କୃପାବଳ ହେବ ସବୁ ସିଦ୍ଧି

ତୋ ଅମୃତ ଚରଣ, ଅମୃତ କାରଣ

ଶରଣ ପଶିବୁ ପଦତଳ । ୧ ।

ସୁଖେ ଦୁଃଖେ ତୋର ଅଭୟ ନାମକୁ

ଜପିଣ ନିର୍ଭୟେ ଲବୁ ସମ୍ପଦକୁ,

ବ୍ୟାଧିର ଔଷଧ, ତୋ ନାମ ନିରବଧି

ଦମ୍ଭ ପର ତୋ ଆଶ୍ରା କେବଳ । ୨ ।

ସୁଦୟା ପ୍ରକାଶି ତାରୁଳ କାଳକ ।

ସେଥିଯୋଗୁ ନାମ ବଢ଼ଇ ପାଳକ ।

ଦୁଃଖୀୟ ବାରେକ, ଆମ୍ଭ ମନଦୁଃଖ

କାଟିବିଅ ଗୋପୀର ଜଞ୍ଜାଳ । ୩ ।

(୨)

(ଜଣାଣ)

(ଜନରାମୁରକୁ ମାରି ଲଜ୍ଜାରେ ରହି—ବୁଝେ)

କର କରୁଣା କାଳିକେ ଅସାଧ ସାଧନା
କହୁକି ଶ୍ରୀ ଶେଷପାଳ ଜଣାଣ କାହାଣୀ ହେ ।

କହିଲେରେ,

ବିଜେ ପ୍ରଭୁ ପୋତାନଦୀ କୂଳେ ହେ । ୧ ।

ଖଣ୍ଡ ବ ବୋଲ ମୋ ଦୁଃଖ ଅତି ଆରତରେ
ଖଟାଇଛି ମୋର ମନ ତୋ ପଦ ପ୍ରାନ୍ତରେ ହେ ।

ଶେଷପାଳ,

ଖରେ ମୋର ଦୁଃଖକୁ ଫିତାର ହେ । ୨ ।

ଗଢ ମୁକ୍ତଦାତା ପ୍ରଭୁ ଶରଣ ତୁମ୍ଭର,
ଗରିବ ବିନତି ଦେନ ଆହେ କୃପାକର ହେ ।

ଗଲା ପ୍ରାଣ,

ଦମ୍ଭଜନ ଦମ୍ଭ ବିନାଶନ ହେ । ୩ ।

ଆହ୍ୱାନ ତୋ ଥିଲା ପୂର୍ବେ ନାହାଣୀ ଗ୍ରାମେ
ସେବକକୁ ସ୍ୱପନାର ଅଇଲୁ ଏ ସ୍ଥାନେ ହେ ।

ଦୟାଶୀଳ,

ନାଶକର ମୋ ଦୁଃଖ ଜଟିଳ ହେ । ୪ ।

(୩)

ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ପ୍ରଭୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥାନ୍ତି
ଦୟା ଲୋକଙ୍କ ଗାରିମା ଦଣ୍ଡକେ ଶୁଭୁକ୍ତ ହେ ।
କୃପାମୟ,

ଚିନ୍ତୁଥାନ୍ତି ତୋ ପଦ ଆଶ୍ରୟ ହେ । ୧ ।

ଅଶ୍ବ କାହାନରେ ବିଜେ କର ଭ୍ରମଣରେ,
ଶଙ୍କଟ କାଳରେ ଜନେ ଚିନ୍ତୁଲେ ବଣରେ ହେ ।
ତରିଯିବ,

ତବ କୃପା ତାହାଙ୍କୁ ହୋଇବ ହେ । ୨ ।

ଶ୍ରୀ ମହାକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଭୁ ହେଲ ଦ୍ଵାରପାଳ,
ବିପ୍ତରେ ବନ୍ଧୁକ ଦେବ ନାମ କ୍ଷେପାଳ ହେ ।

ମନ୍ତ୍ରମାକୁ,

ନାହିଁ ମୋ ଶକତି ବନ୍ଧୁବାକୁ । ୩ ।

ଭେରବ ମୁରଜ ଧରି ବିଜେ କରୁଥାନ୍ତି,
ତରିଯିବ ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ ଜନ୍ମନାଥ ହେ ।

ଦୟାକର,

ଦୁଃଖିଜନେ ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର ହେ । ୪ ।

(୪)

ଜପିବି ତୋ ନାମ ପ୍ରଭୁ ଦବସ ରଜନୀ ।

ତବ ଅସୀମ ମହିମା ଅଛି ପରା ଗୁଣି ହେ ।

ଶକ୍ତିଧର,

ଚନ୍ଦ୍ରା ପଙ୍କ କାରେକି ଭଜାର । ୯ ।

ଡୋରି ଲଗାଇଲ ପଦେ ଛଡ଼ ସବୁ ଆଶା

ଡାକି ରଖ ବାହୁତଳେ ଭଜଲଣି ହୁଁସା ହେ ।

ଯେତେ ଯୋଷା,

ତୋହଠାରେ ରଖନ୍ତି ଚରସା ହେ । ୧୦ ।

ତୁ ନ ରଖିଲେ ଅରସ ହେଲୁଁ ପ୍ରଭୁ ଜାଣ

ରକ୍ତ ରକ୍ତିବ ଚରଣ କରିଅଛୁ ଟାଣ ହେ ।

ମହାବାହୁ,

ଭାରି ଯିବୁଁ ତୁମେ ଥାଉଁ ଥାଉଁ । ୧୧ ।

ଶରଳ-ଭରଜା ବାଳା ଗଳାମାଳା ପରି,

ଅରଳା ଭକ୍ତି ରଖନ୍ତି ଏକ ଝାନେ ବରି ।

ସ୍ନାନବେଳ,

ପ୍ରଳୟ ବୁନ୍ଦଳା ହୋନ୍ତି ତୁଳ । ୧୨ ।

(୫)

ଅତୀତ ଭକ୍ତି ନିରେଖି ଟଳେ ତୋ ହୃଦୟ,
ମନବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁ ହୋଇଣ ସଦୟ ହେ ।

ମୁଁ ଅଜ୍ଞାନ,
କି ବଞ୍ଚିବି କିହୁତେ କାହାଣୀ ହେ । ୧୩ ।

ଶରଣ ରକ୍ଷକ ଟାଣି ପରା ତୋର ବାହା,
କାରଣ ନ କଲେ ମୋର ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ରାହା ହେ ।

ପଣ ମୋର,
ଚରଣ ସେବିବି ଅନୁରହ ହେ । ୧୪ ।

କବିଲୋ ପାଟଣା ବାସି ଅଳ୍ପ ଆନନ୍ଦରେ,
ତୋ ସେବାରେ ଲାଗି ରହୁଛନ୍ତି ଅକାତରେ ।

କ୍ଷମା କରୁ,
ବିପଦ ଘୁଞ୍ଚାଇ ପରା ତାରୁ । ୧୫ ।

ଭୋଗ, ଖୋଜ, ବିପଦରେ ତୋର ନାମ ଜପି,
କରୁଛୁ କାଳଯାପନ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ସୁଖି ହେ ।

ତୋର ଆଶ୍ରା,
ଅବରତେ କବିଅଛୁ ଆଶା ହେ । ୧୬ ।

(୨)

ଭୁବନାରେଶେ ପ୍ରଭୁ ଲଳା ଲଗାଇଛି,
ଅଶକ୍ତ ଜନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଶଶକେ ଦେଉଛି ହେ ।
ତୋର ଦୟା,
ହୋଇଲେ ଡରିବ ଜନ୍ମନାହା ହେ । ୧୬ ।

କରାଏ ସେ ପ୍ରକାଶନ ତୋହରି ସ୍ବାହାନ,
ସୁ ପ୍ରସନ୍ନେ ବର ଦେଉ ଲଭଇ ସନ୍ତାନ ହେ ।
ସୁଖ ଭୋଗ,
କରିଣ ସେ ଲଭଇ ଆର୍ତ୍ତଗୀ ହେ । ୧୭ ।

ତୋ ପଦ୍ମରେ ଭକ୍ତ ସଦା ଯେନ୍ତୁ ରଖିଥିବ,
ବାଧାସମୁଦ୍ର ହୋଇ ଆନନ୍ଦରେ ବିହରିବ ହେ ।
ସମାଶୀଳ,
କେଶ ଧରିଲୁଣି ଆସି କାଳ ହେ । ୧୮ ।

ନକକାଳିକା ନିରେଣି କଳାପୀ ଯେସନ,
ଉଦ୍ଧାସରେ ନାଟଣ ନିରତେ କରେ ସୁନ ହେ ।
ସେହପରି,
ଆମ୍ଭେ ତବ ଦୟାକୁ ସୁମରି । ୧୯ ।

(9)

ପ୍ରଦୋଷ ଆଳକିବେଳେ କହିଲେ ଦର୍ଶନ,
ମାନସିକ ପାପ ସବୁ ହୋଇବ ମୋତନ ହେ ।
 ଅମାଣ୍ଡାଳି,
ସୁମରିଲେ ଡ଼ାଏ ନବ ବଳ ହେ । ୨୧ ।

ଜାଣି ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧମା ମୋର ସବୁ ଦୁଃଖ,
ଚନ୍ଦ୍ର ନାହିଁ ଅଳ୍ପ ତାହା ଚନ୍ଦ୍ରଲେ ବାରେକ ।
କୃପାମୟ,
ଫେଡ଼ି କଷ୍ଟ ଦେଇଣ ଅଭୟ । ୨୨ ।

ଧନସ ସେ ଦାରୁଣା ବାହୁ ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟବାନ,
 ଖଞ୍ଜାଲହସ୍ତି ଖଟଣି ପଛ ଗ୍ରହ ଦାନ ହେ ।
 ଦେଖି ତାହା,
 ବୋଲନ୍ତି, ଉଲ୍ଲେ ବାହା ବାହା ହେ । ୨୩ ।

ବେଶ ହସ୍ତେ ବାଜି ପୁଷ୍ପେ ଯାଅ ଗ୍ରମଣକୁ,
ସବୁ ହୋଇ ଜନେ ଭୟେ ଚନ୍ଦ୍ର ପଦକୁ ।
ପ୍ରଭୁରଖ,
କ୍ଷଣକରେ ହରୁ ସବୁ ଦଳ । ୧୪ ।

(୮)

ତୋ ପାଳି ଗାଧୁଆ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେହୁ ବଳେ ଦିଏ,
କାଳେ କାଳେ ପୁଣି ହେଉ କାଳ ମୁଣ୍ଡୁ ରହେ ।

ଭାଳି ଗୁଣ,

ଟଳିଯିବ ନିଶ୍ଚୟ ଅଜ୍ଞାନ ହେ । ୧୫ ।

ବୋଲପୁଷ୍ପମାକୁ ତୋର ଝୁଲଣ ବିଖ୍ୟାତ,
ପ୍ରାମଜନେ ହର୍ଷରେ କରନ୍ତି ସମାପ୍ତ ।

ଭକ୍ତିରେ,

ସେବନ୍ତି ତୋ ଅଭୟ ପଦ୍ମରେ ହେ । ୧୬ ।

ବଡ଼ ଶୋଭାମୟ ପ୍ରଭୁ ତୋର ପୀଠ ସ୍ଥାନ,
ବିରାଜନ୍ତି ପୁଣି ଅଗ୍ରେ ରଂଘ ବୃକ୍ଷମାନ ହେ ।

ତରଳିଣୀ,

ପାଶେ କରେ ଭୁଡ଼ି ଭୁଡ଼ି ଧନ ହେ । ୧୭ ।

ନିରୁଦ ସ୍ଥାନରେ ବସି କରୁଣା ବିତର,
ଧନୀ ଦୁଃଖୀମାନେ ତୋତେ ସେବି ନରନ୍ତର ।

ପାନ୍ତି ମୁଖ,

ପାଶୋରୁ ଦଣ୍ଡକରେ ଦୁଃଖ । ୧୮ ।

(୯)

କହବାକୁ ନାହିଁ ଆଉ ବେଳ ପରା ମୋତେ,
ଦଣ୍ଡ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଦଣ୍ଡଧର ଦୂତେ ହେ ।
ସାରବାସ୍ତୁ,
ଦଣ୍ଡିବେକ ତୁମ୍ଭେ ଆଉଁ ଆଉଁ । ୧୯ ।

ହୃଦୟ ଅମ୍ଭରେ ଜଳଧର ଘୋଟିଲାଣି,
ମନ କ୍ଷଣଦା ପରାୟେ କ୍ଷଣେ ଖେଳିଲାଣି ।
ବଜ୍ରପାତ,
ସ୍ତୁତି ପଥେ ହୁଏ ଅକସ୍ମାତ୍ । ୨୦ ।

ସତେ କି ବେଳି ଲୋଚନୁ ମାର ବରଷିବ,
ତବ ଦୟା ପ୍ରଭଞ୍ଜନ ନିମିତ୍ତେ ବହୁବ ।
ହେବ ଶୂନ୍ୟ,
କଟାଇବୁ ସୁଖେ ଆମ୍ଭେ ଦାନ ହେ । ୨୧ ।

କରୁଣା-ନିଧାନ ପ୍ରଭୁ ଦବିତ୍ର ବାଞ୍ଛବ,
ଅକରୁଣା ହେଲେ ନିଜା ତୁମ୍ଭଙ୍କ ହୋଇବ ହେ ।
ବଡ଼ ଆଶା,
ନିରତେ ଚରଣ ତୋର ଆଶା ହେ । ୨୨ ।

(୧୦)

ରସା ଦୁଃଖ ପ୍ରଭୁ ପର ଅଳବ ଜଟିଳ,
କଟାଳରୁ ସୁଖେ ଭାବି ତୋ ପଦମୁଗଳ ।

ଭକ୍ତବଳ,

ତୁରୁଷ୍ଟି ଏ କାଳ କଲା ହେ । ୩୩ ।

କ୍ଷମା କର ଅପ୍ରାଧକୁ ଆହ୍ୱେ କ୍ଷମାଶୀଳ,
ନିଆଳ ନ କରୁ ଚିଛି ରଚାଇ କେବଳ ହେ ।

କ୍ଷେପାଳ,

ସୁଖେ ଗୋପୀନାଥ କାନ୍ଦୁ ବେଳ ହେ ।

ଭଜି ଶ୍ରୀ କ୍ଷେପାଳଙ୍କ ଜଣାଣ ସମାପ୍ତ ।

୧

କଲକତା ମନ-ମୋହନ ପ୍ରେସରେ
ଶ୍ରୀମୋହନ ଚରଣ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କମ୍ପୁରଶିଳ ଠିକଣାରେ ଏହି ଜଣାଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମିଳିପାରିବ ।

କବିଲୋ-ପାଟଣା—

ଅପରପ୍ରାନ୍ତମେଡ଼ି ସ୍କୁଲ ଏବଂ

ନାମ ମୂର ହାଜର ଲେନ, କାଳିଆଟ, କଲକତ୍ତା ।